

1.10.42

1.10.42

שרתוק על המערכה שלאחר המלחמה

ההתנדבות לצבא - כח האדם - העלייה - היחסים עם השכנים

אחרי המלחמה תהיה - עליה לארץ ישראל.

הבעיה היהודית-ערבית

החלק השני של הנאום היה מוקדש לבעיה הערבית-יהודית ואלה המקטינים את דמותה על ידי כל מיני פעולות. התנאי הראשון לשיתוף פעולה הוא - להיות כח חזק ומגובש. פנינו אינם למלחמה עם העם השכן.

הבעיה - בעית פגישה בין שני עמים

כאן מנה הנאום את פעולות הסוכנות לשכנות טובה. גפתחו קורסים ללימוד הלשון הערבית, גערכים סיורים וביקורים להכרת העם הערבי, געשית פעולה להקמת ועדים גושיים לטיפוח יחסי שכנות. אך כל זה אינו עשוי להכריע, מפני שי הבעיה אינה בעיה של יחסי שכנות אלא בעיה הפגישה בין שני עמים וכל מי שאינו נזהר בעל פה ובכתב ויתן לענין פירוש כזה (כלומר, של יחסי שכנות בלבד), מסלף ביוזעים ובלא יודעים את דמות הבעיה.

ענין כולנו להתנבא בסגנון אחד

ההסברה צריכה להבליט את כוחנו ואת תקיפות רצוננו לחזור לארץ ישראל. זו שאלת העם היהודי, שאינו יכול לשכוח את ציון. ועל כולנו להתנבא בסגנון זה. אם מופיעים סגנונות אחרים או נדמה שאין זה רצון החיים של העם כולו אלא של תנועה אחת ותיתכן גם עמדה אחרת. כי יש גם יהודים אחרים, טובים וחשובים, והם מדברים על עליה מוסכמת, ולפעמים הם גם שוכחים לדבר על העלייה, וכשמוזכרים להם זאת, אינם מבטיחים שידברו על העלייה. ואיש אינו יודע מה ידברו לכשידברו על העלייה.

כלפי הוותורים

המופיע בשעה זו כוותרן משרת שי-רות רע את החספם - הצהיר הישרתוק.

שני דברים צעריכים לציין אותנו כעת: עמי דה במערכה האחרת לאין שיעור. אך לא די בעמידה של אחדות. ררושה פעולה אפילו בזמן הקשה ביותר כי דרך הציונות מאז ועד היום היתה דרך של פעולה. קרן היסוד והקרן הקיימת הן יסוד לכל מדיניותנו, באשר בהן מתלבש רצון החיים של עמנו.

(הרצאות א קפדן, ד"ר א. שמוראק וד"ר א. בארט, בכינוס הציוני - בעמ' 3, 4)

נגד כל מטיפי המוסר מבפנים, הטוענים שאין עיקר מטרתה של הציונות לפתור את שאלת מצוקת הגולה אלא יצירת ישוב למופת, יצא בנואמו בכינוס הציוני מנהל המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית הי. מ. שרתוק. "משוגה הדבר, כי אומרים זאת אנשים ובשמה של אנשים, שהצלחם האישית באה אך ורק בהשפעת גורמים מארץ צות שונות, שרק תודות להם משמשת בשבילם ארץ ישראל מקלט. גישה כזו היא אטימת אוזן לכל העם הוועק לגאולה".

במערכה כעם נוכח העולם כולו

את דבריו פתח הנאום בעמרו על המאמץ המלחמתי של העם היהודי בארץ ישראל. אם גשתנה משהו מאז המלחמה הקודמת, הרי זה מה שנעשה בארץ ישראל תודות לעליה היהודית. מעי שה הישוב במאמץ המלחמתי הוא ראשית כל מילוי חובה כלפי עצמנו. בשביל כל העם היהודי כולו, שבשבילו ובשמו אנו חיים ופועלים בארץ זו. אין זו שאלה של קביעת שכר ישיר בעד פעולה. אבל בשעה זו, כשכל כחות העם דרוכים בשביל מטרה אחת, וכשכל עם מפגין את תבניתו לעתיד, לא ייתכן שנשאר אדישים, בעיקר נוכח העובדה, שאנו עומדים במערכה כעם נוכח העולם כולו.

ער עכשו הצלחנו לשרוח לצבא קרוב

ל-20,000 איש ואישה חיילים וחילות, ויש בכוחנו לחוסף כהנה וכהנה רק כחטיבה לאומית יכולה הממשלה לבוא לישוב ולהציע לו להשתתף במאמץ המלחמתי. 51 אחוזים מן המפעלים שהם בעלי ערך מלחמתי הוקמו בעזרת קרן היסוד. הממשלה יודעת שיש לסוכנות אפשרויות גדולות של השפעה על הישוב ועל מפעליו.

"הגברת כח האדם" - הגברת כח העלייה

כשמדברים על הגברת כח האדם הרי פירושו של דבר - הגברת העליה היהודית לארץ ישראל. בתקופה זו שמערכות העולם עומדות לפני הסדר חדש, נפתחות אפשרויות חדשות. המנוף הוא בידי הגולה היהודית תודות לאופיה העולמי מי של הבעיה הזאת. הדרישה הראשונה